

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Балчик, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БАЛЧИК в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА

при участието на секретаря ИЛИЯНА Н. НЕЙКОВА
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА Административно наказателно дело № 20223210200266 по описа за 2022 година

Производството е образувано по Жалба на Г. Д. Г. с ЕГН***** от гр. В., *** срещу Наказателно Постановление № ***г. на Началник група при ОД на МВР-Д., сектор Пътна полиция, с което му е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 50,00лева и Лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на осн.чл. 175, ал.1, т.3 от ЗДвП, за нарушение по чл.103 от ЗДвП и административно наказание „Глоба” в размер на 50,00 лева на осн.чл.183,ал.4,т.7,предл.1 от ЗДвП, за административно нарушение по чл.137а,ал.1 от ЗДвП и на основание Наредба № 1з-2539 на МВР са му отнети общо 6 точки.

Жалбоподателя редовно призован, не се явява, представлява се от адв.П. от АК-Д.. Оспорва издаденото НП ,което счита за незаконосъобразно и моли да бъде отменено изцяло,с доводи подробно изложени в жалбата ,а именно-налице са съществени процесуални нарушения при издаване на НП и съставяне на АУАН,които пречат по безспорен начин да бъде установено извършването на посоченото нарушение.Посочва, че водача е санкциониран за това, че е осуетил извършване на проверка ,а в същото време бил спрял,била му извършена проверка за което му бил съставен и АУАН №*** по чл.140, ал.1, чл.100, ал.1, т.1 и чл.100,ал.1,т.2 от ЗДвП. Пледира за несъставомерност на вмененото нарушение.

Наказващият орган,редовно призован ,не се явява представител в с.з.В придружителното на жалбата писмо е посочено, че моли депозираната жалба да бъде оставена без уважение и НП да бъде потвърдено.Моли в случай,че бъде уважена жалбата да бъде присъдено разноски за адвокатско възнаграждение в минимален размер.

По делото са призовани и разпитани Актосъставителя Г. и св.по

съставяне на акта и присъствали при установяване на нарушението св.М..

Съдът, като разгледа жалбата, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На 21.07.2022г. около 09,20 часа в с. Кранево, общ. Балчик ,срещу ***, в посока към път 1-9 жалбоподателя бил спрян за проверка от служители на сектор ПП при ОД на МВР-Д.. При проверката било констатирано, че автомобила който управлява *** с рег.№*** е с прекратена регистрация от 26.05.2021г. При проверката било констатирано,че водача не носи както СУМПС, така и СРМС.Докато, за констатираното нарушение му се съставял АУАН №***, жалбоподателя напуснал мястото на проверка и се отправил в неизвестна посока,въпреки че му било разпоредено устно да остане на мястото на извършването ѝ.

Това наложило органите за контрол да последват водача и когато бил установен му съставили и АУАН за нарушение по чл.103 от ЗДвП. При проверката органите за контрол установили, че водача не е поставил и обезопасителен колан, с какъвто автомобила бил оборудван, за което му вменили нарушение и по чл.137а, ал.1 от ЗДвП.

Така на водача били съставени два АУАН. Предмет на обсъждане е този под №***г.

В издаденият АУАН, св.Г. е посочил, че са нарушени разпоредбите на чл.137а, ал.1 и чл.103 от ЗДвП.

Жалбоподателя се запознал със съдържанието на акта,като в графата за направени възражения, е посочено, че има възражения.

Жалбоподателя отказал връчването на АУАН,който отказ е удостоверен с подписа на свидетел-Т. В. Х..

В законно установения тридневен срок по чл.44,ал.1 от ЗАНН не са направени писмени възражения по акта .

Въз основа на акта ,Началника на РУ на МВР-Б. издал атакуваното НП с което наложил и съответните наказания по чл.175,ал.1,т.3 от ЗДвП и чл.183,ал.4,т.7,предл.1 от ЗДвП.

Наказателното постановление е издадено от оправомощен за това орган съгласно чл.47 от ЗАНН съгл.Заповед на МВР №8121з-1632/02.12.2021г.,служебно известна на съда.

НП е връчено на Жалбоподателя на 22.11.2022г., поради което съдът счита, че депозираната жалба е подадена в срок, същата е депозирана пред РС-Балчик,чрез наказващият орган,като съд компетентен да я разгледа, т.к.нарушението е извършено на територията на с.Кранево, общ.Балчик, на чиято територия РС -Балчик има действия по осъществяване на правосъдие, заведена с вх.№851000-13834/21.11.2022г., поради което съдът приема че е и процесуално допустима, разгледана по същество, съдът приема,че е неоснователна.

При съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП са спазени изискванията,визирани в императивните разпоредбите на чл.42 и 57 от ЗАНН.

В АУАН и издаденото въз основа на него НП е вписана дата ,час и мястото където е извършено нарушението, направено е описание на конкретното нарушение, посочена е законовата разпоредба ,която е била нарушени виновно,върчено му надлежно. Нарушението е установено от длъжностни лица при сектор ПП при ОД на МВР-Д..Акта е съставен и подписан от актосъставителя и свидетеля,установили нарушението и съставянето на АУАН, в присъствието на нарушителя ,като му е била дадена възможност за възражения,каквито е посочил че има, но в срока по чл.44,ал.1 от ЗАНН не е направил.

АУАН е оформен при отказ от страна на жалбоподателя, удостоверено с подписа на един свидетел.

Съдът приема за установено изложената в АУАН и НП фактическа обстановка относно извършената проверка,по време и място,въз основа на приетите по делото доказателства приобщени по реда на чл.283 от НПК ,а именно АУАН,справка за нарушител/водач от сектор ПП при ОД на МВР-Д.,както и въз основа на показанията на разпитаните в с.з. свидетели.

Съдът следва да отбележи,че кредитира показанията на св. Г.-актосъставител, относно извършената проверка и констатациите от нея, приключили със съставянето на АУАН, т.к.същите освен, че кореспондират с възприетата от съда фактическа обстановка,съдът приема и като достоверни и обективни,без знак за заинтересованост.

Що се отнася до показанията на св. М., то предвид на това че последния няма спомен от проверката,предвид изминалия период от време то счита,че при липса на показанията няма как да ги анализира.

Счита,че в своята цялост показанията на св.Г. ,кореспондират с фактическата обстановка по делото, а именно че докато на жалбоподателя се е съставял друг АУАН за друго нарушение констатирано по време на извършваната му проверка същият независимо че му е било отправено устно разпореждане да остане на мястото на проверката,последният самоволно и без разрешение е напуснал същата,като по този начин е осуетил и последващото и извършване.

Обстоятелството че на жалбоподателя му е била извършвана проверка се доказва с представения именно от последния АУАН серия ***Г.

При така очертаната фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По същество жалбата е неоснователна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства-показанията на св.Г. и писмени такива АУАН серия ***Г. относно това как и защо и къде е бил съставена процесният АУАН, се установи от обективна и субективна страна, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушение по чл.103 от

ЗДвП, като не е изпълнил задължението ,въпреки отправеното устно разпореждане да остане на мястото на проверката ѝ с цел приключването ѝ,като е напуснал мястото на проверка и се е отправил в неизвестна посока.Това е наложило да бъде последван от полицейските служители и след установяване на различно от проверката мястото да му бъде съставен и втори АУАН, процесният въз основа на което е било издадено ,обжалваното пред настоящият съд НП.

Съгласно чл.103 от ЗДвП водачът на МПС е длъжен при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спре плавно в най-дясната част на пътното платно или на посочено от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите разпореждания.

В случая на жалбоподателя му е било устно разпоредено да не напуска мястото на проверка,с което той не се е съобразил.

В този смисъл съдът приема,че обвинението в нарушение по чл.103 от ЗДвП е доказано по несъмнен начин.

По отношение на вмененото нарушение по чл.137а,ал.1 от ЗДвП съдът счита,че същото е правилно квалифицирано от наказващият орган и приема,че е извършено виновно от жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл.137а,ал.1 от ЗДвП водачът и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. В случая по делото безспорно е установено ,че МПС е от посочената категория и е било оборудвано с обезопасителен колан.С непоставянето на обезопасителният колан водачът, в случая жалбоподателя осъществява състава на вмененото му нарушение, което както съдът посочи по-оре е правилно квалифицирано.

По отношение на наложеното с НП наказание по чл.175,ал.1,т.3 от ЗДвП глоба в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месеца за нарушението по чл.103 от ЗДвП и наказанието по чл.183,ал.4,т.7,предл.1 от ЗДвП ,за нарушението по чл.137а,ал.1 от ЗДвП - глоба в размер на 50 лева,съдът счита при определянето им наказващият орган се е съобразил с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН и правилно е определил размера им към предвиденият законов минимум. Като такъв следва да бъде потвърден и от съда, като се счита че размера е справедлив и определен в съответствие с целите на наказанието, съответстващо се на нарушението.

Съдът следва да посочи,че нарушението ,извършено от Г. не може да бъде определено като „маловажно”или явно незначително съгласно разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Поведението на жалбоподателя, който освен че е напуснал мястото на проверката,поведение с което е показал явно незачитане на правните норми, а също така и неспазване на разпореждания на органите призвани да опазват обществения ред и гарантиращи безопасността на движението по пътищата и тези му именно действия съдът не може да

възприеме, нито като деяние квалифицирано като маловажно, нито като явно незначително.

Също така при определяне наличието на чл.28 от ЗАНН, следва да се има предвид и това, че нарушителя е многократно санкциониран за нарушения по ЗДвП, за което доказателства съществуват в приложената справка за водач/нарушител от сектор ПП при ОД на МВР-Д., приложена в кориците на делото.

По отношение на отнетите контролни точки общо шест, съдът следва да посочи единствено, че същите не съставляват административно наказание, налагано по реда на ЗАНН, поради което и не са предмет на делото и по тях съдът не дължи произнасяне по същество.

Относно становището на порцесуалния представител на жалбоподателя, за несъставомерност на вмененото нарушение, то съдът следва да посочи, че по делото не е спорно че на жалбоподателя при проверката е бил съставен АУАН, предхождащ този по настоящото дело. Видно обаче именно от последния, е че във вр.с съставянето на АУАН серия ***г. жалбоподателя е напуснал мястото на проверка, с което е осуетил извършването ѝ.

Проверката в случая не се изчерпва само с представяне на документи, а видно е че такива не е представил, за което е бил съставен посоченият по-горе АУАН и моментът на приключването ѝ не се определя от водача, по-арг. на чл.103 от ЗДвП, поради което без разрешение на проверяващите и изявлението им че са приключили проверката, водачът е бил длъжен да стои на разположение и няма право свободно да напуска мястото, вкл. чрез привеждане на автомобила в движение. В случая на водачът след като е било установено, че е осъществил състав на адм. нарушение – бил е без СУМП, СРМПС и същото е било с прекратена регистрация още през 2021г. на практика той извършва адм. нарушение, за което се съставя акт, който се предявява за запознаване, дава се възможност да бъдат направени възражения, дали ще подпише акта или откаже, след това са възможности за проверявания. Във всеки един момент от проверката, полицейският служител може да провери водача и за други имащи отношение към спазването на ЗДвП факти и обстоятелства, а установените нарушения за законовите изисквания да бъдат вписани в акта като нарушения. Поради това, че при неприключила проверка със съставянето на АУАН и самоволното напускане на водача при това с автомобила, мястото на проверка, е осъществен състав на соченото в НП нарушение, за което и законосъобразно е бил санкциониран с наложените му с процесното НП, наказания.

Ако бе останал на мястото на проверка за да бъде финализирано действието на пол. служители по съставяне и връчването на АУАН серия ГА№***/21.07.2022г., то на жалбоподателя не му се следваше съставяне на АУАН сер***г. и издадено НП №***г./така Решение №62/15.01.2024г. на АдмС-Монтана, №31/04.01.2024г. на АдмС-Русе, №995/10.07.2023г. на

АдмС-В. и др./

Въз основа на изложеното съдът приема, че издаденото НП е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено!

При този ход на делото разноси се дължат на наказващият орган. Такива обаче не се претендират, поради което и съдът не дължи произнасяне по тях.

Воден от гореизложеното и на основание чл.63, ал.9, във вр.с ал.2, т.5, във вр.с ал.1 от ЗАНН, СЪДЪТ,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно Постановление ***г. на Началник група при ОД на МВР-Д., сектор Пътна полиция, с което на Г. Д. Г. с ЕГН***** от гр. В., бул. *** е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 50,00 лева и Лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на осн.чл.175, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, за нарушение по чл.103 от ЗДвП и административно наказание „Глоба" в размер на 50,00 лева на осн.чл.183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДвП, за административно нарушение по чл.137а, ал. 1 от ЗДвП и на основание Наредба № 1з-2539 на МВР са му отнети общо 6 точки, като законосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен Съд гр. Д. в 14-дневен срок от получаването му от страните, на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс и по реда на глава дванадесета от Административно-процесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Балчик: _____